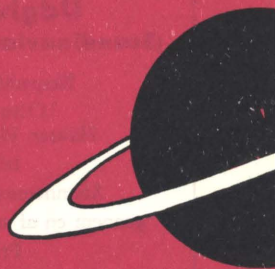

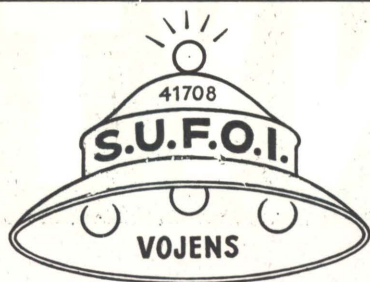
UFO NYT

S. U. F. O. I.

Dec. 1961

Pris 1,50 kr.

Giro 516 75

Udgiver: S.U.F.O.I. (Scandinavian UFO-investigation)

Ekspedition og abonnement:

Otto Biilman forlag
Hauser Plads 18, København K
telefon BY 9228

Abonnement kan endvidere tegnes
gennem en af nedennævnte kontaktgrupper.

Pris 18 kr. pr. år

Redaktion:

Hans Christian Petersen (ansvarlig)

Vagn Dybkær (stofbehandling)

E. Jensen (dansk stof)

Gerda Rørbæk Nielsen

(Kosmologi - oversættelser)

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.s mening gennem »UFO-NYT« at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

Organisationsoversigt:

Leder: H. C. Petersen, Margrethevej 41, Vojens,
telefon 4 17 08.

Kontaktudvalget:

Sekretariat: Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260, Kbhv.
Kastrup, telefon 01 50 05 22.

Kontakt til udlandet, teknisk afd.: Frank Pedersen,
Dalgårdsparken 20 - Lyngø - Tlf. 283

Regnskabsfører: Irma Andersen, Vølundsvej 6, Randers, giro nr. 117 725.

Foto-afdelingen: Ensio Slej, Elselillevej. 5, Kbhv., Sundby, tlf. (01) 55 11 82.

Udklipscentral: Alfred Hansen, Lindevej 29, Espergærde, tlf. 948.

Rapportcentral: E. Jensen, Tinggården 11, Kbhv., Sundby, tlf. Am. 360.

Bibliotek: P. C. Andersen, Violvej 5, Randers.

Oversættelsescentral: Gerda R. Nielsen, Søgaardsvej 11, Næsby, tlf. 09 119920.

Repræsentanter for København.

Aage Müller Christensen, Bachersvej 67, København, Sundby, tlf. SU 9525.

Gunnar Weichardt, Oxford Alle 3a, Kbhv., Sundby. X. P. Madsen, Bakkehave 8, Hørsholm, tlf. 1677.

Repræsentant for Fyn:

Axel Nielsen, Søgårdsvej 11, Næsby, tlf. 09 119 920.

Repræsentanter for Jylland:

O. Holm, Sjællandsgade 80, Aalborg, tlf. 081 28325.

Vagn Dybkær, Alpedalsvej 6, Kolding, tlf. 5394.

Jørgen Andersen, Glentevej 37, Silkeborg, tlf. 1322.

Kontaktgrupper pr. 1. juli 1961

JYLLAND:

Aalborg: O. Holm, Sjællandsgade 80 (Norgesgade 4), telf. 081 28325.

Aarhus: G. Sørensen, Skovvangsvej 191.

Esbjerg: K. Buur Thomsen, Rolfsgade 91.

Gandrup: D. Justesen, Gandrup, telf. 85.

Holme: K. L. Fick, Holmesvinget 8, Højbjerg.

Horsens: P. Mathiesen, Fr. Bagersgade 3, telefon 066 23095.

Højbjerg: Jarl Larsen, Rosenvangsalld 212 e.

Kolding: G. Th. Jensen, Aabenraavej 43, telf. 3293.

Nibe: N. Rohde Nielsen, Hovvej 8.

Randers: A. C. Therkildsen, Bøsbrovej 29 b, telf. 5508.

Silkeborg: J. Andersen, Glentevej 37, telf. 1322.

Skalborg: E. Julsgaard, Hobrovej 329.

Vejle: G. Fjeldsted Nielsen, Østerled 18, IV, telefon 610 kan benyttes.

Viborg: M. Holbech, Sjællandsgade 12, tlf. 3410.

SJÆLLAND:

Hørsholm: X. P. Madsen, Bakkehave 8, telf. 1677.

Birkerød: K. Benn, Stationsvej 3, tlf. 0181 33 92

Fort sættes på bagsiden

INDEHOLDER bl. andet

Aktuelt.....	221
Project Blue Book.....	221
For og imod.....	224
Spørgsmål og svar.....	226
Kosmologi.....	227
UFO-observationer over Skandinavien.....	230
Erkendelse.....	234
Vi er ikke enestående.....	239

★ **AKTUELT** ★

1962

Så lakker 1961 mod enden — en nedbrudt, angst og syg gamling viger snart pladsen for en yngling — en syg yngling — 1962.

1961 blev et skuffelsens år for den del af menneskeheden, som elsker livet, og som elsker kærligheden menneskene, nationerne og verdenerne imellem. Det blev det sorteste år efter krigen, måske det hidtil sorteste siden det år, da Kristus måtte lide døden på korset på grund af menneskenes uforstand.

1961 blev sort, fordi mennesker på vigtige poster svigtede. Det var ikke så meget de handlinger, som fik lov at ske, som den ligegyldighed der udvistes over for det dyrebareste vi ejer — livet, som giver det denne karakteristik. Det blev en hån mod alt levende — alt skabt — og dermed i sin yderste konsekvens en hån mod Skaberens.

1962 får en svær fødsel og kommer til verden med svære arvelige belastninger og mødes med udbredt mistro til dets formåen og gode vilje.

1962 giver måske svar på spørgsmålet om liv og død!

Vil UFO-forskningen få lov at komme menneskeheden til hjælp — eller vil UFO-sagen dø? — Begge muligheder er til stede. Hvis vi kun ser til den side, hvor tavshedsgruppen virker, ja så ser det sort og trist ud.

Ser vi til den positive side, er der ingen grund til at fortvivle. Der vil altid være gode og dårlige sider, hvor der findes mennesker — af vor slags. Men det står ikke skrevet nogen steder, at man skal kende begge sider. Vi har alle vor frie personlige vilje, og vi kan se til hvad side, vi ønsker.

Skulle vi ikke gå 1962 i møde med viljen til kun at se det positive — og gøre så meget positivt som muligt — overfor os selv og overfor de mennesker, vi møder.

Vi har alle mødt negative personer enten direkte eller gennem det skrevne ord, og vi kunne med god grund være vrede over den behandling, vi har fået! — Men er det umagen værd? — Husk, årsag og virkning! Eller skal vi sige: „Som du reder, så ligger du! Mon ikke disse dummeperere, der, hvad man næppe kan forvente, at de skal kunne forstå, selv iklæder sig narrens dragt, straffer sig selv rigeligt hårdt?

Lad os bringe vort gode humør, vor gode vilje og vor tro på det godes sejr med ind i 1962.

Med det ønske takker jeg alle, der er tro mod sandheden og ønsker venner og fjender en god jul og et godt nytår.

Måtte fornuften fortsat lede din fod!

H. C.

Project Blue Book

En analyse af dr. Leon Davidson, New York, over den officielle UFO-forskning.

I over 14 år har det amerikanske luftvåben nu haft en undersøgelseskommission for „uidentificerede flyvende objekter“. I disse 14 år har der stadig været udgivet pressemeddelelser og specialberetninger, der dog alle har bortforklaret, at UFOer var af interplanetarisk herkomst.

Mens der i de første år var tusinder af observationer, er det registrerede antal stadig gået ned. Denne kendsgerning tyder på, at luftvåbnet har interesse i en gang for alle at få al tale om UFOer til at forstumme.

Ifølge beretninger fra private forskningsgrupper i USA er tallet på observationer færre end i 1952, men dog væsentlig højere end angivet.

I den sidste beretning fra ATIC har man kun modtaget 143 indberetninger og heraf kun anerkendt 3. Det er imidlertid mærkeligt, at man i den samme beretning skriver:

„Da luftvåbnet har det fulde ansvar for forsvaret af lufrummet over USA, er man stadig interesseret i at modtage beretninger om usædvanlige observationer, herunder også sådanne, som man kan karakterisere som „uidentificerede flyvende objekter“. Kvalificerede videnskabsmænd vil også fremtidigt analysere indgåede beretninger.“

I beretningen, som fremkom i 1955, omfattedes året 1952. Et uddrag af denne beretning, som i original kun stilles til rådighed for statens forskningscentraler og biblioteker, findes i et lille hæfte udgivet af dr. Leon Davidson, New York.

Selvfølgelig kan man i nogle tilfælde ikke billige formen for undersøgelserne og særlig ikke slutresultaterne af disse undersøgelser, men materialet er dog interessant.

Indberetningerne er omhyggeligt registrerede og alle ordnede på en sådan måde, at kortene kan anvendes efter hulkortsystemet. Udnyttet er 4834 indberetninger, som alle er analyserede. Heraf lå hovedparten nemlig 3201 i tiden før 1953 — altså for året 1952 — det „gyldne år“ i UFO-forskningen. 125 beretninger var fra året 1953 og 429 fra 1954. Ved undersøgelsen, der var anlagt efter hårde linier, kom der f. eks. for 1953/54 kun 9 pct. i rubrikken „ukendt“. I beretningen for 1955 kom kun 3 pct. i denne rubrik. Alle andre meldinger rubriceredes under balloner, fly, astronomiske iagttagelser osv. En betragtelig del kom ind i „gummi-rubrikken“, der består af „ikke tilstrækkelige informationer“. Her må anføres, at man sikkert med en smule god vilje kunne have fået en analyse fra disse indberetninger. Der var i offentliggørelsen for få oplysninger, så man kunne ikke efterprøve dem.

Det er for en amerikansk UFO-gruppe i et enkelt tilfælde lykkedes at efterprøve en af ATICs rapporter kaldet „Fitzgerald Report“. Det viste sig, at regeringsrepræsentanten havde arbejdet meget overfladisk, senere gjort sig skyldig i fejltagelser og forfalsket vidnets udsagn. UFO-gruppen kom til det resultat, at det drejede sig om en ægte UFO-observation. ATIC kom til dette resultat: Genspejling af et diesellokomotivs lyskaster. Det er ret væsentligt at gøre opmærksom på dette tilfælde, fordi det beviser, at ATICs analyser ikke er hævet over enhver tvivl.

Af 2554 observationer er kun 322 bekræftet af flere vidner. Resten var kun observeret af én person.

I tidsrummet juli-september 1951 var procentsatsen langt over de tidligere opgivne 9 pct. for anerkendte „uidentificerede flyvende objekter“. I dette tidsrum er denne procentsats 45.

Ved denne hårdt anlagte linie er andre resultater ikke forbavsende.

I opstillingen er observationstiden fastlagt. Korttidsobservationer bliver yderst sjældent anerkendt som ægte UFO-iagttagelser. Af denne mening er ikke blot statens undersøgelseskommision, men også mange private grupper stiller sig af indlysende grunde skeptisk overfor disse „sekundobservationer“. Ved en observationstid på fra 1 til 5 minutter (16,7 pct. af samtlige observationer) bliver således 30 pct. anerkendt. I omtrent samme højde ligger observationer fra 6 til 30 minutter, der udgør ca. 17,1 pct. af samtlige indberetninger. Også ved længere observations-tider stiger tallet for anerkendte objekter naturligt, da det her drejer sig om en observation af astronomisk karakter.

Også m. h. t. den ydre form af objektet findes en forskel mellem tallet på „jordiske“ observationer og anerkendelse af „u. fl. obj.“. Således er kun en lille del — 8 pct. — anerkendt, når objektet viser sig som et lysende objekt, men objekter, der beskrives som elliptiske eller skiveformede og med metallisk glans næsten opnår 20 pct. anerkendelse som „u. fl. obj.“.

En væsentlig rolle spiller hastigheden — skønnet eller beregnet. Den højeste procentsats opnår indberettede observationer, der taler om hastigheder fra 4000 miles/t (6400 km/t). Her er tallet omkring 3 pct. af indberettede observationer.

M. h. t. tidspunktet på dagen og Solens stilling er der ingen afvigelser i forholdet til samtlige indberetninger. Højdepunktet er at finde om aftenen kort efter solnedgang og kort før midnat. Henad morgenstunden findes en tilbagegang i observationer i forhold til den øvrige del af dagen. Solens stilling har ingen mærkbar indflydelse på antallet af observationer.

ATIC forsøger at vise sin gode vilje ved at inddele indsendte skitser over „u. fl. obj.“ i 4 former, nemlig

1. Propel-formen.
2. Fly-formen.
3. Cigar-formen.
4. Ellipse- eller skiveformen.

Naturligvis går man ikke for vidt med denne gode vilje. Nogle sider længere fremme finder man flg.: „Vi kan ikke med sikkerhed sige, at „flyvende talerkener“ ikke eksisterer“, men herefter bliver alle grunde anført mod deres eksistens og sluttelig har

man opnået at give læseren det indtryk, at der ikke kan findes UFOs“.

Det siger sig selv, at disse erklæringer fra ATIC ikke kan holde stik i det lange løb.

Slej.

Kaptajn Richardt Adickes, pilot i Transworld Airlines, så sammen med sin besætning og 7 passagerer et glødende UFO ved South Bend. UFO'et ledsagede hans fly: „Tidligere troede jeg ikke på disse „tallerkener“ og beretninger herom. Nu ved jeg, at UFOer eksisterer“.

NICAP - Slej.

Meteoriter og deres iagttagelsesform

Af ingeniør A. J. Prummer

Stadig hævder skeptikere og fjender af UFO-forskningen, at de fleste UFO-observationer kun drejer sig om iagttagelse af meteoriter. Det er derfor ikke uvæsentlig nærmere at kende enkeltheder ved iagttagelse af meteoriter, for det første for at kunne imødgå og for det andet for selv at kunne dømme.

Meteoriter er materielle frembringelser fra verdensrummet. Vi skelner mellem 3 hovedgrupper:

1. Sten-meteoriter.
2. Jern-meteoriter.
3. glas-meteoriter (tektiter).

Sten-meteoriter har omtrent den samme kemiske sammensætning som jordskorpen selv. Indtil nu er der i meteoriter ikke fundet noget element, som ikke findes her på jorden. Der er dog 2 iøjnefaldende varianter bekendt: det på jorden så hyppigt forekommende kvarts (SiO_2) forekommer kun sjældent i meteoriter og hovedsagelig i en modifikation: tridymit (Su_2), som kun adskiller sig fra kvarts i krystalformen og i farvenuancen. Tridymit forekommer dog sjældent på jorden.

Den anden undtagelse ligger alene i mængdens forhold: magnesium (Mg) indeholdes i meteoriter

i 7—8 dele af massen, således som det forekommer her på jorden. Sten-meteoriter opviser et meget lavt jernindhold. Jern-meteoriter har højt jernindhold, og er oftest stærkt blandet med nikkel, kobber, titan, platin osv. Meget sjældne er glas-meteoriter. Praktisk talt overalt finder man sten- og jernmeteoriter og i alle geologiske lag. Størstedelen stammer naturligt fra de unge lag.

Glas-meteoriter er kun fundet få steder. De berømteste ligger ved Budweis i Böhmen og ved Trebitsch i Mähren. Endvidere i Bagindien, på Borneo og Billitonite, i Australien, Tasmanien og Peru. Tektiter har en struktur som grønt flaskeglas med store farvevariationer, som ligger mellem grøn, grå og sort.

Meteoriternes størrelse kan gå helt ned til støvform. Opefter kan de have en størrelsesorden fra ægstørrelse til rene giganter.

Enhver har sikkert ved nattetide set „stjernes kud“, som lynhurtigt i løbet af korteste tid trækker en lysstribe hen over himmelbuen. Det var en meteorit — mest på størrelse med en ært eller en bønne. Lysstriben er almindeligvis lige, men kan dog være let krummet eller kurvet. Disse lysbaner ligger meget ofte tangentialt til jorden og gennemfarer jordens luftkappe i en højde af 50—200 km uden mærkbart at påvirkes af jordens tiltrækningskraft. Større stykker — æg-, næve- og hovedstørrelse — kan ved indtrængen i jordens luftkappe gå itu, når deres løbbane har retning mod jorden. Når de går itu, falder disse brokker med mærkbar hemmet hastighed glødende eller afglødende ned på jorden. Den begyndende lyseffekt fra meteoritet er ikke altid skarp, lysgullig-rød, det kan også være grønlig eller blålig, alt efter de kemiske substanser, som meteoritet indeholder.

Ved meteorer, som stræber mod jorden, erkender man for det meste 2 faser i adfærd og lysfænomen. Den først lysfase er f. eks. gullig-hvid og bevæger sig med kosmisk hastighed gennem de øverste luftlag. Det skærende lysfænomen er for størstedelen en glødende luftkegle, der er kommet i stand foran meteoret gennem det uhyre tryk på jordens luftlag. Bliver luftkappen tykkere ved tiltagende nærmen sig jorden, så opstår der et vist kriterium: enten har meteoret så megen levende kraft og indre fasthed, at det kan støde gennem hindringsområ-

det uden at gå itu eller tæres op, og det tager så vejen mod jorden som et hele — selv om det også er stærkt bremset i sin fart. Eller det går itu i hindringsområdet gennem indre gasdannelser, og stumperne går deres vej mod jorden. Når meteoret går itu, forårsager det et over lange distancer hørbart tordenskrald.

Hindringsområdet ligger meget forskelligt mellem 5 og 25 km højde. Så mangeartede meteorets adfærd og de derved opståede lysfænomener er, så kort er den tid, i hvilken alle disse fænomener udspilles — oftest et til to sekunder.

De næsten uforståelige mangfoldigheder i disse fænomener har deres årsag

- a) i meteorets art (forskellighed i den specifikke vægt,
- b) i det mangfoldige samvirke, der er i hastighederne mellem hvilke jord og meteor møder hinanden:
 1. Meteorets egen hastighed = 60.000 m/sek.
 2. Luftkappens omløbshastighed ca. 600 m/sek.
 3. Jordens egen hastighed ca. 29.600 m/sek.
 4. Solsystemets egen hastighed ca. 56.000 m/sek.
- c) vinklen, under hvilken de gensidige bevægelsesretninger træffes, krydses eller indhentes.

Hvilke kræfter optræder, når et meteor går ned?

I et meteor findes en uhyre levende kraft, som i første række er resultatet af den enorme (kosmiske) hastighed på rundt regnet 60.000 m/sek. og dets vægt. Et jern-meteor på 10 cm i diameter vejer ca. 4 kg. Er dets baneretning rettet mod jorden i en eller anden retning, kan man på forhånd forudse, hvorledes meteoret vil forholde sig, hvad skade det vil gøre på jorden, og hvad der vil blive af det.

Slutresultatet afhænger naturligvis også af, hvorledes hindringsområdet overvindes, om det derved brydes itu eller fortsætter som et hele gennem det. Selv om sten-meteorer har en ringere indre modstandsdygtighed, så er på den anden side forholdet mellem volumen og vægt som tværnsnitbelastning ringere hos jern-meteoret — følgelig er bremsevirkningen blødere og indflyvningsvægten ringere.

Et eksempel kan anføre, hvordan et jern-meteor forholder sig, når det går mod jorden i en ret vinkel.

Det opnår ved

diameter:		sluthastighed:
ca. 0,2 m (1)		ca. 30 m/sek.
ca. 2,0 m (2)		ca. 1000 m/sek.
ca. 20,0 m (3)		ca. 3000 m/sek.
ca. 200,0 m (4)		ca. 10000 m/sek.
ca. 2000,0 m (5)		ca. 30000 m/sek.

Ud fra disse få tal forstås, at

1 og 2: hemningsområdet overvindes næppe, uden at meteoret går itu eller udglødes,
ved 3: står det omtrent lige og
ved 4 og 5: er det næsten sikkert, at hemningsområdet overvindes.

Selv om en del af skallen skulle smelte af — varmen kan ikke virke så hurtigt på det indre, at der kan indledes gasdannelser — går det stadigt med et mægtigt kernemateriale i behold over hemningsområdet og når jorden. En uhyre eksplosion udløses, som sluttelig vil danne et krater i jordskorpen.

UNR — Overs. Slej.

For og imod

De fleste observationer af flyvende tallerkener kan forklares som meteorer, jettflyvere eller vejrballeroner o.s.v., men en lille procentdel af disse betragtninger lader sig aldeles ikke bortforklare. F.T.-rapporterne skulle for længe siden have været undersøgt med et åbent sind, når baggrunden for dem synes at være pålidelige. Når en præst, en læge og to kendte direktører giver præcis de samme beskrivelser om ukendte objekter i luften, kan deres erklæringer ikke ignoreres. I mangel af anden tilfredsstillende forklaring, er civile undersøgere nødt til at tro, at fl. tall. kommer fra andre verdener. Flertallet af videnskabsmændene er ikke enige deri, fordi de ikke tror, at der er nogen planet med betingelser for en højere livsform i vort solsystem, Jorden undtaget, mens andre solsystemer er ufatteligt langt borte. Alligevel er der nogle astronomer idag, der er progressive nok til at erkende muligheden af rumrejser mellem de øer, der er strøet omkring i rummets grænseløse ocean. Frank Halstead.

en kendt astronom i Minnesota sagde i et interview med en radiokommentator: „Jeg føler mig sikker på, at vi ikke er alene i rummet“. Dr. Felix Segal, en sovjetastronom har over Moskva radio erklæret, at efter hans mening kan væsner af en højere intelligens end vi muligvis eksistere på andre planeter. Han bemærkede også, at disse væsner måske allerede var i stand til at foretage rumrejser. Dr. Segal foreslår, at vi prøver på at komme i kontakt med rumskibene, hvis de ses. Dr. W. Howard fra Harvard siger: „Intelligente væsener eksisterer i universet lige så civilisationer meget ældre end vor“.

Men som sagt, de fleste astronomer vil ikke acceptere, at vi får besøg fra andre verdener — på grund af den enorme afstand mellem dem og os. Hvis planer for Photon-stråler som drivkraft til raketter allerede er i gang, er det så ulogisk at tænke, at ældre civilisationer i Kosmos allerede er nået meget længere, og kan navigere rumskibe, der flyver med lysets hastighed? I den nære fremtid skal der tages billeder af Mars og Venus. De skulle opklare den del af fl. tall. kontroverserne der angår deres oprindelse. Opdagelse af en fremskreden civilisation på Mars vil løfte undersøgelserne op på et højere videnskabeligt plan.

En dag i august 1955 omkring kl. 9,20 så en dame i Hamburg fra sin have pludselig, at et flyvende objekt med stor hastighed kom ned mod Jorden og holdt stille 6—7 m over jordoverfladen. Objektet kom derefter langsomt hen mod hende og standsede 10—12 meter fra hende. Det var en skive på ca. 3,50 meter. Omkring skivens rand pulserede en lys, svovlgul ring. Ud af en åbning på skivens midte kom 3 ens lysstråler, som tydeligt adskilte sig fra den mælkeagtige tåge, der lå over åbningen. Denne tåge var gennemtrængt af lyse lysreflekser, og tæt over åbningen sås tydeligt et brunrødt lysskær.

Da objektet langsomt bevægede sig videre, blev også den anden hvælvede side synlig. Pludseligt kom der fra bagsiden gule rør omgivet af et grønt lys til syne. Længs disse rør løb en tydeligt synlig luft- eller gasstrøm, som stadig øgede sin hastighed, indtil den blev så hurtig, at den blev usynlig for det menneskelige øje. I samme øjeblik forsvandt også objek-

tet, uden at hun kunne fastslå dets bevægelsesretning

UFO-Nachrichten - Slei.

UFOs over Syd-Wales.

„Dusinvis iagttager diskos på himlen“.

En gruppe arbejdere ved Royal Ordnance Factory ved Pembrey nær Llanelly, talte sidste nat om det mystiske diskos-lys, de så bevæge sig over en klar himmel. „Det er den mest forbavsende ting, jeg nogensinde har set“, sagde hr. Martin Walsh, alder 43, fra Danybryn, Pembrey. „Jeg vil sige, det var omtrent 3.000 fod oppe og mælte så meget som 400 yards tværs over. Diskosen hvirvlede uafbrudt. Et øjeblik var det gul, så gik det over i det hvide og så tilbage til gule igen“. — Mange andre deltagere så det også. En ven af ham i Pembrey tog et fotografi af det. Det viser en cirkel af hvidt lys med himlen som baggrund“.

Western Mail, den 9. februar 1960.

Læs UFO-NYT i hver måned

Kaptajn Richardt Case fra „American Airlines System“ så sammen med flere piloter og tusinder af andre personer et enormt UFO flyve hen over Indianapolis: „Det var et styret apparat af en eller anden art — tre gange så hurtigt som vore“.

NICAP - Slei.

Med venlig tilladelse fra
George Adamski — Lucy Mc. Ginnis
 bringes

Cosmic Science

Spørgsmål og svar

Portsat.

Spørgsmål nr. 68: Vil det hjælpe mig til at møde rummennesker, hvis jeg bliver medie?

Svar: Bestemt nej! For rummenneskene er mennesker som vi. Sande, åndelige medieevner tager det år at udvikle. Det har generelt intet at gøre med den kunstige udvikling, der har fundet sted, efter at rummenneskene dukkede op.

Telepati derimod, fordi telepati er medfødt. Det er ens eget inderste, som ikke behøver at blive udviklet — — — snarere erkendt og forstået gennem forståelsen af ens eget jeg.

Husk, at de rummennesker, jeg er i kontakt med, er fysiske mennesker, ligesom vi er det her på jorden — derfor anvender de ikke medier. De bruger telepati — en naturlig bevaret evne, som er medfødt hos alle skabninger — derfor er det det eneste kosmiske sprog.

Spørgsmål nr. 69: Hvordan kan jeg kende et rummenneske, hvis jeg skulle møde et?

Svar: Ærlig talt, så kan jeg ikke besvare det spørgsmål. De, som jeg har mødt, har ikke haft noget, som ville få dem til at skille sig ud fra mennesker her på jorden.

I mit hjem på Palomar Terraces f. eks. kommer og går folk hele tiden. Den første og tredje søndag i hver måned mellem kl. 13,00 og 16,00 taler jeg til de besøgende og besvarer spørgsmål. Jeg holder et foredrag om det nyeste af interesse og besvarer spørgsmål. Der er ofte rummennesker blandt gæsterne, og til tider har jeg ikke været klar over det, før

de ved en senere lejlighed har afsløret det. Det er yderst vanskeligt for mine nærmeste medhjælpere at blive klar over, hvem der er rummennesker, selv om de møder dem og taler med dem.

Da jeg hele livet har bestræbt mig på at forstå mig selv universelt betragtet, er jeg det meste af tiden mere åbensindet, end de fleste mennesker. Jeg kan f. eks. nævne, at jeg for nogle år siden kiggede vinduer på „Fifth Avenue“ i New York. Mens jeg nød synet, blev jeg opmærksom på en ung mand og kvinde, som gik langsomt forbi mig og smilede til mig. Min første tanke var, at de sandsynligvis havde set mig i TV eller hørt et af mine foredrag et eller andet sted. Denne tanke afløstes hurtigt af den indskydelse, at de kunne være rummennesker. Min næste tanke var, at hvis de var det, ville de komme hen og give sig tilkende. Det gjorde de.

Da de nåede mig, sagde manden: „Dine tanker er rigtige“. De inviterede mig derefter til deres lejlighed, hvor vi tilbragte adskillige interessante timer sammen.

Imidlertid burde deres reaktion på min tanke ikke have været tilstrækkelig identifikation, fordi enhver god tankelæser kunne have fanget mine tanker og gjort tilsvarende. Det var mine inderste følelser, som forsikrede mig, at disse personer var rummennesker — de gav mig senere et indiskutabelt bevis.

Samtidig med, at jeg fortæller dette, må jeg på det kraftigste råde andre til at være på vagt overfor bedragere, fordi de tiltager i antal nu om stunder. Med mindre en person kender sit eget jeg og er på vagt overfor sine indskydelser — dette gælder ikke personlige ønsker — vil jeg aldrig råde ham til at acceptere en invitation fra en fremmed til at gå nogetsteds hen.

Det betyder igen, at vi må kende os selv, inden vi kan kende de besøgende fra andre verdener — de adskiller sig nemlig kun fra os i forståelse.

Hvem véd, om livet ikke er dét, menneskerne kalder døden, og døden dét, menneskene kalder livet?

KOSMOLOGI

Livet efter døden er nu!

Ought to be translated.

Fortsat

Vi har alle — eller vil alle komme til at stå overfor et menneske, som var en af vore kære i det sidste liv. Gensynets dag oprinder — tilsyneladende tilfældig og måske betinget af en banal eller ligegyldig proces. Og pludselig står man der som ramt af lynet. — Da kommer denne fremmede følelse eet eller andet sted fra og tager bolig i ens bryst. — At følelsen er fremmed for os, skyldes, at det er første gang, vor udvidede hukommelse — som fra evighedernes morgen har været latent til stede hos os — træder i funktion. Fortvivlet forsøger man uvilkaarlig at katalogisere denne følelse, men det mislykkes, fordi vi aldrig før har kendt den. Det er en følelse hævet over alle jordiske følelser i deres tusinde nuancer — og dersom jeg turde, ville jeg betegne den som „overjordisk“.

Mig gjorde denne følelse fuldkommen forvirret, fordi jeg - af gode grunde - var fuldstændig uforberedt. Måske nikker du genkendende til dette. Måske har du det endnu til gode - og da tør jeg ikke sige til dig, at du har noget at glæde dig til, for i begyndelsen vil alting være underlig, fremmed og ukendt.

Her skal vi tage os i agt for ikke at blive offer for illusioner. Det sker jo mange gange i et menneskeliv, at man står overfor et menneske, man føler, man skal noget, — som på een eller anden måde „kommer sig ved“ eller som man synes, man kender eller før har set. — Her spiller skæbnen os puds. Det er højest sandsynlig, at vi på een eller anden måde har en betydning for flere forskellige mennesker, som man virkelig skal „følges med“ et stykke på vejen — og som derfor har noget skæbnebestemt over sig, som følsomme mennesker er i stand til at registrere. — Desuden oplever vi, mens vi sover, mange ting, som vor dagsbevidsthed ikke kendes ved. Der er ingen grund til at tro, at vi, hvergang vi står overfor en sådan person, er i forbindelse med vort tidligere liv. Fantasien kan også her spille os mange puds. Når og hvis du virkelig

oplever at gense en af dine kære — og dersom, vel at mærke, du er i besiddelse af en gryende, udvidet hukommelsesevne, vil der ikke være tvivl i dit sind.

Alligevel skal du prøve dig selv — og denne person — i så lang tid, at du er helt klar over, at der ikke kan være tale om fantasi og illusioner.

Om du skal fortælle vedkommende, hvad du ved, afhænger af mange ting. Generelt kan det siges, at man skal være meget varsom, fordi vedkommende måske endnu ikke er i besiddelse af denne gryende hukommelse. — Der kan gives tilfælde, hvor ingen ord er nødvendige. Begge ved — og det er nok, for det kan ikke undgå at præge resten af deres liv.

Viser det sig, at den — jeg vil kalde det interesse, du nærer for vedkommende, ikke er gensidig, har du her det bedste bevis på, at du har taget fejl. Det er indlysende, at når vi træffer en af vore kære, vil interessen altid være gensidig, ligegyldig om vedkommende er klar over hvorfor eller ej.

Det forhold, der opstår mellem to mennesker, der har genfundet hinanden, bærer evighedspræget over sig. De to er ikke adskilte, men eet på samme måde, som vi alle engang skal være eet med hverandre og vor Skaber. Formår de at leve op til den gave, de fik, da de mødtes, vil de atter og atter finde hinanden i de liv, de går ind til og tværs gennem alle forhindringer, — *thi deres udvikling er betinget af hinanden.*

Jeg kunne fortælle langt mere om dette, men hvad jeg end skriver, vil det bære præg af den konventionelle tankegang og det ordforråd, der står til min disposition — og derfor let komme til at lyde som noget, det i alt fald *ikke* er: kærlighed i dette ords jordiske betydninger.

fortsættes.

Charlottesville, UA (AP).

13. juli 1961.

Ought to be translated.

Lever der mennesker i dag, som levede et liv i et andet legeme tidligere — måske i et tidligere århundrede?

En anset universitetspsykiatriker i Virginia er ikke sikker på det, men han siger, at han har fun-

det rigeligt bevismateriale gennem 10 års studier til yderligere undersøgelser.

Han rejser på lørdag til Indien og Ceylon, hvor adskillige børn påstår at have erindringer fra et tidligere liv, for at finde flere vidnesbyrd.

Lægen, Ian Stevenson, er lærer i neurologi og psykiatri og leder af sådanne afdelinger ved universitetets lægevidenskabelige skole. Han vil arbejde med støtte fra Parapsykologisk Dotation i New York.

Han siger kort og godt: „Der er visse beviser for, at dele af den menneskelige organisme overlever fysisk død“. Han siger, at han ikke hermed tænker på nogen organisk del af legemet, men på det som i det 19 århundrede blev kaldt sjælen.

Idet han omtaler bestemte tilfælde, hvor børn påstår at have levet før, siger Dr. Stevenson: „Den slags tilstedeværende hukommelse er brudstykker og forsvinder normalt efterhånden som børnene bliver ældre. Sådanne børn husker normalt fra 12 — 20 punkter; og disse er sædvanligvis scener af stærk følelsesmæssig karakter, såsom en mors eller fars død.

Dr. Stevenson sagde, at han håbede at kunne offentliggøre en nøjagtig rapport om et bestemt tilfælde i løbet af 1 års tid. — I forbindelse med en kvinde i Philadelphia.

Han sagde, at hendes personlighed under hypnose undergik en forandring, og at hun skiftede fra engelsk til et gammelt svensk dialekt. Uden for hypnosen taler hun overhovedet ikke svensk og har ingen kendt forbindelse til en sådan baggrund.

Selv om dette kunne ligne det kendte Pueblo tilfælde, hvor en husmor troede, at hun var Bride Murphy og levede i det 19. århundredes Irland, er Dr. Stevenson ikke bekymret. Han tror på de vidnesbyrd, sagen har givet, men tilføjer, at det ikke er et af de bedste eksempler.

Dr. Stevenson sagde, at han rejste til Indien på et syv ugers besøg, fordi tilfælde af omtalte slags vedrørende et tidligere liv, er hyppigere forekommende der end i Europa eller Amerika. Han sagde, at måske skabte den buddistiske og hinduistiske tro på reinkarnationen bedre grobund for den slags beretninger.

Dr. Stevenson er gennem sine studier klar over, at han kan komme ud for fantasi. Det er i høj grad

muligt, at en person kunne have fået dette kendskab gennem normale kanaler, som f. eks. en avis, et familiemedlem eller en bekendt.

Han tilføjer: „Denne del af parapsykologien er endnu ikke anerkendt af mange som en gren af videnskaben. Der er kun få fingerpeg og ingen beviser. Men de vidnesbyrd om overleven, som vi har, kræver, svage som de er, meget mere undersøgelse.

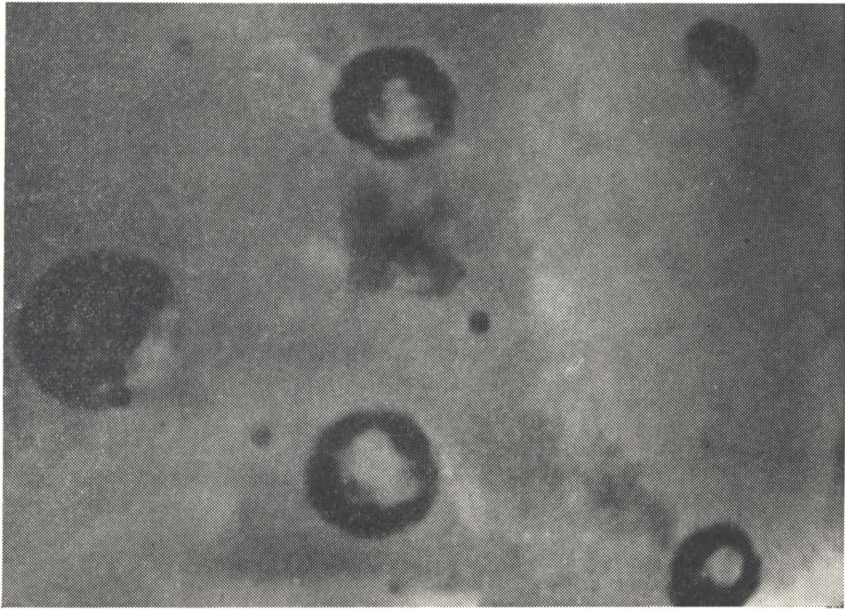
Inden han kom til universitetet i Virginia for fire år siden, var Dr. Stevenson, der er en 42 årig canadier fra Montreal, tilknyttet Medicinal Skolen ved Louisiana Universitetet i New Orleans, og rådgiver i psykiatri ved Louisiana afdelingen af offentlig forsorg og Sydøst Lousianas Statshospital.

Kaptajn Raymond Ryan, ansat i American Airlines, fik på en flyvning mellem Albany og Syracuse med 44 passagerer ordre fra Griffis Air Force basis til at forfølge et UFO: „Det var absolut virkelig. Jeg er overbevist om, at noget fantastisk fløj rundt deroppe“.

NICAP - Slei

En toldembedsmand ved navn O. Guarichi har overfor en UFO-gruppe berettet, at han i september 1956 i kystbyen Cabo Frio, staten Rio de Janeiro, havde et møde med et UFO. Kort forinden havde den brasilianske flåde holdt manøvrer i dette område.

O. Guarichi beretter, at han en aften mellem kl. 2030 og 2100 gik en tur til stranden med sine 3 hunde. Det var mørkt. Da han ankom til stranden, så han et ca. 20 m bredt og ca. 3 m højt obj. komme ind mod stranden ude fra havet — omtrent som et amfibiefartøj. Størrelsen beregnede han den næste dag, idet han sammenlignede med stranden nedenfor nogle klitter. Det passerede skete i ca. 200 m. afstand på et sted, hvor strandbredden var ca. 20 m bred. Obj. udfyldte strandbredden i hele dens bredde. Da han først troede, at det var et amfibiefartøj fra den brasilianske marine, forsøgte han til at begynde med ikke at nærme sig obj. Han så nu to personer komme ud af fartøjet. De var ca. 180 til 200 cm høje (højere end G.), slanke, og de var iført en slags metallisk skinnende uniform. På grund af mørket og afstanden kunne han ikke se detaljer. Den ene

Amerikansk foto af UFO'er

person begyndte tilsyneladende at samle forskellige ting op fra stranden, mens den anden blev ved fartøjet. Da denne blev opmærksom på G.s tilstedeværelse, tog han nogle skridt hen mod ham, og G. gjorde det samme. Da manden fra fartøjet stod stille, gjorde G. det samme. De tilbragte begge nogle minutter med at tage hinanden i øjesyn. En gang havde G. på følelsen, at den anden mand var ganske nær ved ham, men da G. anstrengte sig for at se ham skarpt, var han stadig i den samme afstand.

G. besluttede sig nu til at forsøge at komme manden på nærmere hold. Han kaldte på den ene af sine hunde, „Løve“, og bød den følge ham. Den løb dog bort med halen mellem benene. Han blev nu klar over, at han var ganske alene, og modet forlod ham pludseligt. Han blev stående. Imellemtiden hav-

de den person, som samlede genstande op fra stranden, bemærket deres tøyen. Begge personer drejede nu om, gik til fartøjet og steg ind. Da døren til fartøjet åbnede sig, kunne han i fartøjets indre se et flygtigt skin fra belysningen. Obj. forlod stranden med en uhyre hastighed, fløj ud over havet og passeret et lysfyrt i løbet af 3—5 sek. — en afstand på ca. 4 km.

På grund af den uhyre hastighed kom G. på den tanke, at han havde set et UFO og ikke et marinefartøj.

G. forlod nu stranden og gik hjem.

Den næste morgen mellem kl. 4,30 og 5 gik han atter til stranden for at søge efter spor, men tidevandet havde desværre udsluttet alle spor.

Slej.

UFO - observationer over Skandinavien

(Ought to be translated).

Fra den 25. september til den 12. november er der til SUFOIs rapportcentral indkommet i alt 42 rapporter.

De indkomne rapporter fordeler sig med 1 fra før 1959, 2 fra 1959, 1 fra 1960 samt 38 fra 1961.

I samme tidsrum er der indkommet 10 detektorvarslinger, således at antallet af detektorvarslinger for 1961 er nået op på 53. Der har i to tilfælde været observationer i forbindelse med varsling. Disse er beskrevet nærmere nedenfor.

Der er til SUFOI i alt indkommet 1728 rapporter, der fordeler sig på følgende måde:

Fra før 1959	336 rapporter
Fra 1959	789 rapporter
Fra 1960	275 rapporter
Fra 1961	328 rapporter
I alt 1728 rapporter	

Den første rapport stammer fra Herning og er i forbindelse med en detektorvarsling. Den 11. september kl. 21,48 ringede detektoren hos hr. F. Andersen i Herning. Varslingen bestod af 3 sekunders kraftig kimen, dernæst 1 sekunds ophold, efterfulgt af endnu 3 sekunders kraftig kimen. Umiddelbart efter varslingen får hr. Andersen øje på et rundt orange-farvet, ærtstort objekt med kurs øst-vest. Det lignede en appelsin. Det var noget større end Venus. Observationstiden var ret kort, idet udsynet var begrænset af store kareer. Atter kl. 21,59 ringede detektoren kraftigt i 5 sekunder, men den gang sås intet.

Fra den 17. september havde vi i sidste måned to rapporter fra aften- og nattetimerne. At der tilsyneladende har været trafik også om eftermiddagen, viser to meldinger om nedfald. I begge tilfælde observeredes „englehår“. Den første melding kom fra København, hvor der på Amager omkring kl. 14,10 flere steder sås englehår. Det var hvidt og op til 80 cm langt. Vindstyrken var ganske svag. Mellem kl. 14,30 og 16,00 sås fra stranden ved Ristinge, Langeland, en masse små, hvide spindelvævsagtige klumper komme dalende ned ude fra vandet. Der var ganske

N Norge			S Sverige			T Tyskland			DV Detektorvarsling		
MAJ			JUNI			JULI			AUGUST		
M 1	1		T 1	2		L 1			T 1	3	
T 2			F 2		1 DV	S 2			O 2	3	1S
O 3			L 3			M 3			T 3	1	3 DV
T 4			S 4			T 4			F 4	1	
F 5	1		M 5	1		O 5			L 5	1	2 DV
L 6			T 6	1		T 6			S 6	1	1 DV
S 7	1	1 DV	O 7	2		F 7			M 7	3	
M 8	1		T 8			L 8			T 8	3	
T 9			F 9			S 9			O 9	6	2S
O 10	3		L 10	1		M 10			T 10	8	2 DV
T 11			S 11			O 12			F 11	1	3S
F 12	1	1 DV	M 12			T 13			L 12	2	1 DV
L 13	2		T 13			F 14	1		S 13	1	1S
S 14			O 14	2		L 15		1 DV	M 14	1	
M 15	1		T 15	1		S 16			T 15		
T 16	1		F 16			M 17			O 16	1	1 DV
O 17	1		L 17			T 18			T 17	5	
T 18			S 18		1 DV	O 19			F 18	2	1S
F 19			M 19	1		T 20	1		L 19	1	
L 20	1		O 21			F 21			S 20		1 DV
S 21	29	2S 1 T	T 22			L 22			M 21	1	1T
M 22	6		F 23			S 23		1S	T 22	1	
T 23			L 24			M 24			O 23	1	
O 24			S 25			T 25			T 24	1	
T 25		2 DV	M 26			O 26			F 25		
F 26			T 27			T 27			L 26	1	
L 27			O 28			F 28			S 27		1S
S 28	1		T 29	2	2 DV	L 29			M 28	17	
M 29	3		F 30		2 DV	S 30			T 29		
T 30						M 31			O 30		
O 31		2 DV							T 31	2	1 DV
56 + 6 DV			13 + 6 DV			3 + 6 DV			75 + 14 DV		
									23 + 7 DV		
									17 + 6 DV		

svag pålandsvind. De fleste klumper var fra ganske små til ca. 10 cm størrelse, men der sås også en flage, der målte 10×75 cm, og som i enden havde en lang fingertyk hale. Ved berøring af stoffet, der ikke føltes klæbrigt, svandt det ind til en lille kugle, der ved yderligere berøring forsvandt helt.

Fra Ugerløse modtog vi i sidste måned en rapport fra den 20. september. Nu er der kommet en rapport mere, nemlig fra Herstedøster, der omhandler det samme objekt. Kl. 11,20 sås fra Ugerløse en række røde objekter bevæge sig lydløst fra SSØ-NØ. Foran objekterne sås en række skarpe hvide blink. Med mellemrum tændtes og slukkedes de røde objekter. Objekternes samlede størrelse var ca. 5 cm i udstrakt arm. Observationstid ca. 10 sekunder. — Samtidig sås fra sognevejen øst for Herstedøster by 7—8 klart lysende, røde genstande efterfulgt af 1 hvidgult lysende gå V-Ø parallelt med hovedvej 1 med en anslået hastighed af 150 km/t. Objekternes højde over jorden er anslået til 250—300 meter, medens afstanden til objekterne er skønsmæssig 2—3000 meter. Visse af objekterne forskød sig op og ned i forhold til hinanden. Objekterne forsvandt eet efter eet med de forreste først, nærmest som om de slukkedes. Samlet observationstid 10 sekunder. Vejret: klart og skyfrit. Ingen lyde hørtes.

Den 24. september kl. 17,45—17,48 ses fra Hornsherred et aflangt, gul-orange objekt ganske lavt over jorden med kurs fra N-VNV. Objektet var 5 cm stort i udstrakt arm. Anslået hastighed var 200 km/t, medens objektets højde over jorden var anslået til kun 150 m. Afstand til objektet beregnes til 200 m. Lyset fra objektet var konstant. Det var helt lydløst.

Den 26. september begynder med en detektorvarsling fra København kl. 10,08. Kl. 17,30 står fru Nielsen på sin bopæl i Rudkøbing og betragter et fly, der trækker kondensstribe. Derved bemærker hun et lille sølvfarvet, rundt objekt, der kredser rundt over kondensriben. Pludselig dukker det ned igennem denne. Et stykke under kondensriben forsvinder det pludselig for et øjeblik efter at komme til syne under stigning mod kondensriben, som det går igennem endnu en gang. Da det når samme højde, som det havde først, forsvinder det pludselig af syne. Kondensriben blev skåret skarpt over de to steder, hvor objektet passerede. Hastigheden på objektet be-

tegnes som langsom. Samlet observationstid: en halv snes minutter.

Så springer vi frem til den 8. oktober, hvor familien Bendixen, Langeland havde en interessant observation. Observationen fandt sted fra kl. 17,50 til kl. 17,58. Observatøren beretter følgende: „Vejret var overskyet efter regn med opklaring i den vestlige horisont, hvor solen kort forinden var gået ned. På dette sted var der smukt farvede skyer. Her fik min søn øje på en lille stærkt lysende klat med en endnu mindre nederunder. Jeg hentede min kikkert (10×50) for at undersøge den nærmere, og i kikkert så det ud som en gylden sky, nærmest oval. Den sås lysende på baggrund af en mørk skyvæg. Efter kort betragtning antog den form som en cigar med afskårne ender. Pludselig viste der sig 3 små skråtstående, hatformede objekter ved dens ene ende. Disse små objekter forsvandt hurtigt efter. En tid var der kun det cigarformede objekt synligt, men pludselig viste der sig et hatformet objekt tilvenstre for cigaren — og lige så stor som denne. Den var kun synlig i få sekunder. Omsider forsvandt cigaren bag nogle skyer“.

Den 11. oktober er der en detektorvarsling fra Nibe, hvor detektoren klemte mellem kl. 20,40 og 21,00. Noget senere, nemlig kl. 23,30 ses nær Hals et gråligt, ærtstort objekt gå langsomt, vandret over himlen ganske lavt over horisonten. Pludselig begynder objektet at udspy rød-gule gnister fra forenden. Gnisterne blev kraftigere, og i farten bøjede de af og omsluttede næsten objektet. Objektet forsvandt en håndsbredde over horisonten. Det var lydløst.

Dagen efter kl. 22,20—22,26 klemte detektoren hos Niels Rohde Nielsen, Nibe. På nøjagtig samme tid ser hr. Sabo fra sin bopæl i Nibe et meget rødt, rundt objekt gå over himlen i en lige bane. Objektet pulserede stærkt. Kursen var SSV—SSØ. Farten stor. Observationstid ca. 1 minut. Det kan muligvis have drejet sig om et jettfly på vej tværs over Danmark i luftvejen, der går vest—øst.

To unge mennesker ser den 25. oktober fra kl. 18,30 til kl. 18,33 et tallerkenformet objekt fra Bording. Observatørerne fortæller, at først så de ligesom et lyn og en masse røg. Ud af dette kom et gråligt objekt, der hurtigt forsvandt bag briketfabrikken ved Stubkjær skole. Straks derefter kom et stort, tallerkenformet objekt glidende med stor ha-

stighed. Dets størrelse var knap en halv månebredde. Objektet var helt lydløst. På den underste del af objektet, der forekom lysere end kuplen, sås i venstre side 2 stærke, gullige lys. Det var muligvis vinduer. Objektet forsvandt hurtigt mod SØ.

Fra Nibe ses den 27. oktober kl. 18,46 et mærkeligt formet objekt. Formen var nærmest som et hagekors med en rund kerne i midten. Farven på objektet var lilla. Skydækket var meget lavt, og objektet lyste skyerne op. Det var en-kronestort, og det bevægede sig i bølgebevægelser med en jævn fart. Det forsvandt mod NØ.

Så har vi modtaget en rapport fra Sverige, nærmere betegnet fra Stockholm, hvor hr. Söderlund den 28. oktober kl. ca. 17,00 ser et ærtstort, grønt, rundt objekt. Det fløj vandret ganske lavt over horisonten.

Fra Stevns observeres den 29. oktober kl. 20,16 et rundt, rødgyldent objekt med kurs NV—SØ. Det var 4 gange så stort som en stjerne. Efter et par sekunders forløb blev objektet mere langstrakt i formen for til sidst at skyde en halelignende tunge frem i bevægelsesretningen. Dernæst forsvandt objektet.

Vi har modtaget en meget særpræget rapport fra den 31. oktober over objekter set over Sønderjylland. Desværre vil det føre for vidt at beskrive den nærmere her, da den er meget lang, men vi efterlyser herved rapporter fra den ovennævnte dato, idet vi gerne vil have rapporten bekræftet.

Fra Vestbirk nær Horsens ses den 5. november kl. 16,30—16,38 et aflangt objekt. Det var 3 cm stort og bevægede sig fra vest mod sydvest. Objektet udsendte et rødt lys, der var klarest på midten. 2 vidner.

Foruden de her nævnte rapporter har vi modtaget nogle avisudklip omhandlende et zeppelinformet, gulligrødt objekt, der den 19. oktober blev set fra Broager. Det kom fra nord og drejede af mod øst.

Vi har også den forløbne måned modtaget rapporter fra Ølgod, Brande, Herning, Frøslev Vang, Nykøbing Mors, Rudkøbing, Sunds, Charlottenlund, Malmø, Vejle, Hørsholm, Odense, Skive, Nibe, Vester Hassing, Bagsværd, Nyborg samt Næstved.

Detektormeldingerne var fra Herning, Langeland, København, Nibe, Skørping samt Lemming.

Erling Jensen.

Der findes masser af Urapporterede observationer

(Ought to be translated).

— Det ligger seks år tilbage nu. Jeg var i kystbevogtningen, og under en manøvre gik jeg en aften vagt på en sjællandsk strandbred. I en nærliggende vagtbygning sad den vagthavende officer, og i en lyttepost i et hastigt opstillet stillads sad to af mine kammerater. Nattehimlen var klar med fuldmåne, og jeg nød det gode vejr. Da jeg, efter nogen tids forløb, kaster et blik mod Månen, opdager jeg til min forbløffelse, at der er to måner. Jeg blinkede først nogle gange med øjnene og tænkte på, om jeg havde en eller anden form for hallucination. Men da begge måner, hvoraf den ene var lidt mindre end den anden, stadig befandt sig på samme plads, alarmerede jeg de to i lytteposten. Også de kunne se fænomenet og gav omgående den vagthavende officer besked. Vi så nu, at den mindste af månerne rørte på sig. Officeren iagttog den opmærksomt i kikkert. Pludselig bevægede den sig hurtigere og hurtigere, satte en fantastisk fart på og forsvandt i horisonten. Vi talte om, hvad der skulle gøres, men resultatet blev, at vi holdt den mystiske observation for os selv. Jeg kendte ikke et hak til fænomenet „flyvende tallerkener“ på det tidspunkt, og mig bevidst havde heller ikke hverken officeren eller mine kammerater hørt derom. Så observationen kom ikke længere.

— Jeg kørte ud ad landevejen mellem Roskilde og København. Det var hen under aften, men Solen var endnu ikke gået ned. Med mig som passager i vognen havde jeg min kone og et gift par af vor bekendtskabskreds. Himlen var delvis overskyet. Pludselig ser jeg på himlen ret forude tre runde, metalliske skiver fare over himlen med fantastisk fart. De ligesom kastede sollyset tilbage, som var de af aluminium, men observationen var så kortvarig, at jeg faktisk ikke fik fat i nogen detaljer. Jeg udstødte et råb for at gøre de andre opmærksomme på, hvad jeg selv så, men før de overhovedet nåede at blive klar over, hvad jeg mente, var de tre skiver forsvundet bag skylaget. Jeg følte mig lidt utilpas bagefter. Jeg anede intet om organisationen SUFOI og afgav ikke nogen rapport til noget sted.

— Som ældre agtværdig dame tror jeg nok, at jeg er ret realistisk indstillet og står med begge ben på

jorden. Min lille lejlighed vender mod vest, og jeg nyder ofte synet af en smuk solnedgang, når vejret ellers tillader det. En sommeraften, det ligger nogle år tilbage nu, sad jeg ved vinduet og hæklede, mens Solen farverigt gik ned. Af og til kastede jeg et blik ud over det skønne syn, og pludselig så jeg en stor rund skive, der bevægede sig hen over himlen, parallelt med horisonten, højest sandsynligt fra syd mod nord. Den lyste svagt blåligt, men jeg kunne ikke se nogen egentlig form. Da jeg fik øje på skiven, bevægede den sig ret langsomt, men pludselig satte den en forbavsende fart på, drejede af mod solnedgangen og forsvandt. Jeg kan huske, at jeg spekulerede på, hvilket djævelskab der nu var opfundet. Jeg læser næsten aldrig aviser, og „flyvende tallerkener“ har jeg aldrig hørt om, lige så lidt som en organisation der hedder SUFOI.

Tre uddrag. Tre ud af mange, der aldrig er blevet rapporteret, tre observationer af mystiske fænomener på himlen. Hvad så disse mennesker? Mig bevidst er der kun UFO-forklaringen at støtte sig til. Mellem år og dag bliver der foretaget en mængde observationer, der aldrig bliver rapporterede. Efter disse løse samtaler med mennesker får man indtrykket af, at kun en brøkdel af samtlige observationer når til SUFOI eller andre rapportcentraler. Mange mennesker er endnu uvidende om SUFOIs eksistens. En del af observatørerne mener sikkert, at det, de har observeret, har en „jordisk“ forklaring (*hvilket djævelskab har de nu opfundet*), andre blander religiøsitet ind i det, mens andre igen holder det for sig selv med motiveringen: Jeg bliver bare til grin.

Observatøren stiller sikkert sig selv spørgsmålet: hvad så jeg? Står han så uden nogen forhåndsviden, vil observationen i reglen nok blive gemt i hans bevidsthed som en usædvanlig oplevelse, men uden nogen påvirkning udefra, vil den aldrig komme videre. Efterhånden som tiden går, blegner den mystiske oplevelse mere og mere for til sidst, hos de fleste mennesker, at stå som en uvirkelig drøm.

Under samtaler har jeg oplevet tilfælde, hvor mennesker har set UFOs uden dog at kunne overbevise om disses eksistens. Således fortalte en yngre mand mig, at han en aften havde siddet på en bänk i en park. Pludselig, i nærheden af en skyformation, så han en cigarformet genstand stå ganske stille. Overrasket studerede han genstanden nøje, men opnåede

kun at se et skyggeagtigt omrids. Han studerede den i mindst et kvarter, indtil et skydække gled hen over den og umuliggjorde videre observation. Som et logisk tænkende menneske var hans første reaktion at finde en forklaring på, hvad han havde set. Og som ugerne gik, kom han til det resultat, at hans fantasi havde spillet ham et puds. På mit spørgsmål om han virkelig antog sig selv for at være så fantasirig, at han ville lade sig nøje med den forklaring, trak han på skuldrene. Flyvende tallerkener tror jeg i alle tilfælde ikke på, sagde han med overbevisning.

Det er gennem observationernes antal og forskelligartethed, at SUFOI kommer nærmere målet. Derfor må det være det enkelte medlems opgave at hjælpe til med at sprede kendskabet til organisationen og dens arbejde, for at få så mange som muligt til at indsende rapporter.

Personlig har jeg en fremgangsmåde, som jeg anvender overfor mennesker i tilfælde, hvor det er muligt at bringe UFOerne på tale. Først kommer jeg med en kortfattet forklaring, (uanset den personlige indstilling til spørgsmålet) gør folk så interesserede, at det udvikler sig til et spørgsmål og svar system. Naturligvis skal det ikke være en ufologs pligt at udbasunere sin viden til højre og venstre, men man kan næsten altid måle, hvor der er grobund for en fornuftig diskussion. Og det er under denne diskussion, at ovennævnte beretninger kommer frem.

Prøv selv!

Court Haurvig.

HUSK

at forny Deres
abonnement!

Erkendelse

(Ought to be translated).

I 1952 traf jeg i Princeton en gammel ven, nu afdøde Hans Reichenbach, en kendt matematiker og professor i filosofi ved Californiens Universitet. — Jeg havde ikke set ham i næsten tyve år. Han var blevet gammel og tunghør. I stedet for et moderne akustisk høreapparat brugte han et gammeldags hørerør. Han spurgte mig, hvad der i den sidste tid havde beskæftiget mig, og jeg fortalte ham, at jeg var blevet interesseret i Rhine's værk om den extrasensoriske erkendelse. Han sagde, at det hele var noget vrøvl, og jeg sagde, at det mente jeg ikke — i hvert fald syntes forsøgenes statistiske bevismateriale at opvise vigtige resultater — (hvormed mentes, at de syntes at bekræfte, at der eksisterede telepati og dermed beslægtede fænomener).

Reichenbach smilede og spurgte:

„Hvem har gennemgået disse statistikker?“

Jeg svarede: „Selveste R. A. Fisher“.

Fisher er en af de fineste nulevende sagkyndige i sandsynlighedsberegning).

Reichenbach rettede på sit hørerør:

„Hvem sagde De?“

Jeg brølede ind i røret:

„Fisher, selveste Fisher!“

I det øjeblik skete der en usædvanlig forandring i Reichenbachs ansigt. Han blev bleg, lod hørerøret falde og sagde:

„Hvis det er rigtigt, er det frygteligt. Det ville betyde, at jeg måtte kassere alt og begynde forfra“.

Med andre ord, såfremt der eksisterer en extrasensorisk erkendelse, så falder hele den materialistiske filosofis bygninger sammen, og for en filosof af faget betyder det, at hans livsværk styrter sammen.

Ovenstående er et uddrag af forfatteren Arthur Koestler's selvbiografi: SKRIFTEN PÅ VÆGGEN.

Hans Reichenbach hørte til det 19. århundredes selvsikre vi-ved-alt-filosoffer. Intet under, at han blegnede, da det i disse få sekunder gik op for ham, hvor lidt han i grunden vidste, og at han måtte kassere et langt livs arbejde, — et arbejde, som sikkert blev skabt ud fra de bedste og ædleste motiver.

Den lille episode i SKRIFTEN PÅ VÆGGEN, som ikke på nogen måde er fremhævet i bogen, fik en mere udtalt betydning for mig i relation til de for ikke så længe siden afsluttede udsendelser i fjernsynet: „Hvad ved vi?“ — Om grænserne for menneskelig erkendelse.

Udsendelserne fortalte først og fremmest om denne erkendelses uhyggeligt snævre grænser. De to første udsendelser udmærkede sig ved de pågældendes fænomenale evne til næsten akrobatisk at vride sig uden om besvarelsen af vigtige spørgsmål.

Derimod turde magister Thernøe i den sidste udsendelse benytte udtryk som: Det ved jeg ikke — dette spørgsmål kan jeg ikke besvare.

Sådanne bemærkninger var uhørte fra en videnskabsmand for halvtreds år siden — og også for mange videnskabsmænd i dag. Der skal mod til — for en videnskabsmand eller en filosof — offentligt at indrømme sin videns begrænsning, — og førhen har det siden Newton været utænkeligt, at noget sådant kunne ske.

Magister Thernøe viste sig imidlertid at være i besiddelse af det fornødne moralske mod.

Alene dette betegner i sig selv et stort fremskridt, som vi må tage til efterretning. — Måske har det skuffet mange mennesker at blive klar over, hvor lidt, man egentlig ved der, hvor mange går ud fra, man virkelig ved noget. I stedet for at skuffes, burde man nøjes med at huske på denne indrømmelse, når de samme videnskabsmænd udtaler sig også om andre ting.

Magister Thernøe forvildede sig ind på „overtroens“ gebeter og benyttede lejligheden til at komme med en al-klog bemærkning om den form for „moderne overtro“, der hedder „flyvende tallerkener“.

Det er i den forbindelse ganske rart at vide, at store dele af den videnskabelige verden, som magisteren selv tilhører, også er indhyllet i denne form for „moderne overtro“.

I et nummer af UFO-NYT står at læse, at USAs unge præsident er offer for den samme „overtro“. Kan vi tro, at en så højtstående person som den amerikanske præsident, der ved, at hele verdens øjne er rettet mod ham, turde komme med en sådan prekær indrømmelse, dersom ikke han var overbevist om, at det netop ikke drejer sig om overtro, men om realiteter?? Ligger det desuden ikke nær at antage, at samme højtstående person er

kommet til denne konklusion — netop — gennem videnskabelig hjælp??

Magister Thernø fortalte endvidere Danmarks befolkning, at „denne sag ikke har noget med forskning at gøre“.

Vi indrømmer blank, at vore forskningsmetoder er så amatøragtige og ubehjælpssomme, som de netop må blive uden videnskabelig støtte og statshjælp til køb af de instrumenter, der muliggør en sådan forskning på virkelig saglig grundlag. — Vi indrømmer endvidere, at det, vi i realiteten ved, er uendeligt lidt. Men i den henseende adskiller vi os jo ikke i mærkbar grad fra astronomerne.

I enhver forskningsgren må man have lov til at forvente, at fakta uden videre accepteres, ligegyldig, om de så i aldrig så høj grad går på tværs af det gængse verdensbillede. På hvilken måde vil man ellers bære sig ad med at udvide rammen for den menneskelige erkendelse?

Astronomernes afstandsregninger til planeter og solsystemer er sandsynligvis så rigtige, som de under de givne forudsætninger er i stand til at udmåles. Men når man herudfra konkluderer, at selve afstandsbegreberne umuliggør interplanetariske rumskibe i vor atmosfære, så er det i strid med kendsgerningerne. I stedet for da mere eller mindre bevidst at lukke øjnene for disse kendsgerninger, bliver det astronomernes hovedpine at finde ud af, hvorledes en sådan interplanetarisk flyvning alligevel er mulig, selv om også dette faktum nødvendiggør en hel anden opfattelse af rum-tids-dimensionerne.

Endnu engang kan jeg ikke lade være med at lade tanken gå tilbage til gamle William James, som så slående sagde, at mennesker, når de udforsker universet, ligner katte og hunde i et bibliotek. De aner ikke, hvor de er — og er aldeles uvidende om, at de ikke aner det.

Lad os, der har accepteret de flyvende tallerkener som kendsgerninger, altid have dette slående eksempel for øje, når det gælder vor egen forskning. Men lad os heller ikke glemme at have det for øje, når det drejer sig om videnskabens periskopiske, stykkevis udsyn.

Gerda Rørbæk Nielsen.

★

★

★

VOR MÅNE

set fra et astronautisk og interplanetarisk synspunkt

Takket være et ualmindeligt fint team-work mellem russiske astronomer og astronautikere kunne verden den 27. og 28. oktober 1959 præsenteres for et fotografi af månens bagside. Hermed var ydet en usædvanlig videnskabelig præstation og samtidig var en århundredlang drøm opfyldt, nemlig at få noget konkret at vide om månens ukendte bagside.

Betydelig Forskel

Endnu står vi ved begyndelsen af måneforskningen, og der kan ikke herske tvivl om, at denne forskning uopholdeligt vil gå frem.

Da den jordiske astronautik og den interplanetariske rumfart foreløbig betræder hver sin vej, vil de erfaringer, de hver for sig høster, heller ikke kunne koordineres, før jordisk ærgerrighed og erobringstang underordner sig interplanetarisk viden og harmonisk samarbejde. Set fra et ufologisk standpunkt er rummenneskene, der besøger de forskellige planeter, månen og jorden, os langt overlegne i astronautik.

Kort sagt: De jordiske videnskabsmænd i Rusland og Amerika gør stadige forsøg på at nå månen og senere Mars og Venus — medens rummenneskenes overlegenhed og viden har sat *dem* i stand til for mange år siden at komme hertil medtagende jordmennesker på rejser i verdensrummet, lade dem komme i nærheden af månen, ja, endog lande på månen med dem.

På grundlag af det offentliggjorte fotografi har astronomien og verdensrumsvidenskaben fastslået følgende:

Der findes på bagsiden færre kratere og „have“, dog mange bjerge og bjergkæder indtil 2000 km lange, endvidere kratersøer, hvoraf de største måler ca. 300 km i diameter.

Fotografiet er taget d. 7. 10. 1955 mellem kl. 6,30 og 7,10 Moskva-tid — altså indenfor et tidsrum af 40 min. Lunik III med dens interplanetariske station var på dette tidspunkt mellem 60.000 og 70.000 km fra måneoverfladen. Der benyttedes kameraer med brændvidder på henholdsvis 200 og 500 mm. Fotografiet blev optaget på en 35 mm film. Filmen blev

automatisk fremkaldt, fixeret, skyllet og tørret. Billedet blev i en afstand af ca. 470.000 km fra jorden transmitteret hertil ved hjælp af et fjernsynsanlæg af en eller anden art.

Vurdering

Her og der er allerede fremsat bemærkning om ubeboeligheden af vor drabant, og man betegner følgende Adamski om en fantast.

Om en ubeboelighed på månen kan man dog ikke fastslå noget på grundlag af det optagne fotografi, fordi *fotografi nr. 1* ikke er noget teleskopisk optaget billede. På billedet findes 30 % af forsiden og 70 % af bagsiden. Der vil således ikke kunne findes detaljer, altså ikke noget eksakt om beboelighed, bygninger eller planetariske stationer.

Fotografi nr. 2. En sammenligning med et billede optaget her fra jorden med det 5 m spejleteleskop på Mt. Palomar observatoriet i Kalifornien, viser en langt større detaljrigdom af måneoverfladen, end der kan ses på det russiske fotografi.

Fotografi nr. 3. Hvis man sammenligner med billedet nr. 3, som er et forstørret udsnit af måneoverfladen, kan man foruden geologiske detaljer af vel belyste bjerg- eller bakkekamme og dybe slugter se et meget mærkeligt linienet med lyse pletter i midten. Begge dele kan uden besvær skelnes fra omgivelsernes formationer som værende *ikke-naturformer*.

På forstørrelserne kan man skelne enkeltheder eller genstande på 50 m højde — ja, man taler endog om 10 m højde. Har menneskehænder virket her? Har major Keyhoe og Edw. J. Ruppelt ret, når de taler om en livlig byggevirkksomhed på månen? Dr. G. Kuiper og andre førende astronomer hævder at have observeret hundreder af mystiske kupler på månens forside, som man betegner som evt. bygninger bygget af ukendte rumfarere (NICAP-bulletin januar 1959).

Endnu må der lægges vægt på detailbillederne fra Mt. Palomar, på UFO-forskernes udsagn og kontakternes beskrivelse af månens forside, mens Lunik IIIs optagelser har værdi som videnskabelig-astroteknisk formåen, fordi det er et enestående officielt billede af månens bagside.

Adamski

Vi kommer nu tilbage til Adamskis udsagn, specielt hans påstand: „Månens bagside er beboet“.

Denne oplysning er baseret på hans rejse omkring månen i et venusiansk rumskib, hvor han med egne øjne så beboelsen.

Under sin foredragsrejse i Svejs blev han af sine modstandere kaldt en løgner, da han citerede dette afsnit fra sin bog.

Hvis det skulle lykkes et jordisk projektil i lighed med Lunik III at bringe yderligere og bedre fotografier fra enten månens for- eller bagside, som viser tilstedeværelsen af kæmpemæssige kuppelbygninger, så ville endelig det videnskabelige „bevis“ på Adamskis udsagn være tilstede.

Uddrag fra UFO-Nachrichten

Amerikanske videnskabsmænd forlanger en

UFO-undersøgelse

21 amerikanske videnskabsmænd har erklæret, at de forlanger, at der foretages UFO-undersøgelser. Det er:

Dr. Charles P. Oliver, emeritus professor af astronomi, University of Pennsylvania; President, American Meteor Society.

Dr. Leslie K. Kaeburn, biophysicist; Head, Bioelectronics Laboratory, University of Southern California.

Professor William Scott, Head, Departement of Mathematics, University of Kansas.

Irwin H. Parrill, assistant professor of chemistry, Southern Illinois University.

Dr. Frederick P. Cranston, physicist, Los Alamos Scientific Laboratory, University of California.

Dr. Richard F. Baker, professor of microbiology, University of Southern California.

Prof. Charles A. Maney, Head, Departement of Physics, Defiance College, Ohio.

Nathan B. Meltz, assistant professor of chemistry, Defiance College, Ohio.

Dr. H. E. H. Greenleaf, Head, Departement of Mathematics and Astronomy, DePauw University.

N. N. Kohanowski, geochemist; associate professor of geology, University of North Dakota.

Arthur H. Kruse, assistant professor of mathematics, University of Kansas.

Frank Halstead, former curator, Darling Observatory, University of Minnesota.

Betty A. Behl, instructor of physics and chemistry, Milwaukee Downer College; former USAF weather and radar observer.

Dr. Robert L. Hall, social psychologist; associate professor of sociology, University of Minnesota.

Dr. Charles H. Otis, emeritus professor of biology, Bowling Green State University (approving paragraphs 1, 2 and 4).

Frank G. Rawlinson, physicist, National Aeronautics and Space Administration.

Dr. Richard Turse, Analytical Chemist Director, Colgate-Palmolive Pharmaceutical Laboratories.

Frank J. Sgro, clinical psychologist, research associate in psychology, Interdisciplinary Research Center, Rutgers University.

Walter N. Webb, chief lecturer, Charles Hayden Planetarium, Museum of Science, Boston, Mass.

Bernard Haugen, chemist, Dept of Water Resources, Raleigh, N. C.

Seymour Becker, M. S.; science teacher, Port Jefferson Junior High School, N. Y.

Fra Harold T. Wilkens bog:

Flying Saucer from the Moon.

Den 2. august 1947 forsvandt British South American Airway's maskine „Lancastrian Star Dust“ over Andesbjergene.

Den var ventet at ville lande kl. ca. 17,45 i Santiago, Chile. Kl. 17,41 sendte den et signal om tidspunktet for sin ankomst, — men i slutningen af meddelelsen kom ordet: Stendec, som blev givet meget klart og tydeligt. — Det chilianske luftfartsselskabs leder i Santiago kunne ikke forstå ordet. Han hørte det gentaget to gange fra maskinen, — men ordet er aldrig blevet tydet. — Siden hørtes intet fra maskinen, selvom den blev kaldt flere gange over radioen.

Der blev aldrig fundet noget af den eller hørt noget til den.

Søgere på ski, i fly, bjergbestigere og automobiler søgte rundt i et areal på 250 kvadratmiles, men man fandt intet spor af maskinen.

Star Dust havde en besætning på 5 mand, og der var 6 passagerer. Piloten, kaptajn R. J. Cook, havde

krydset Andesbjergene 8 gange som andenpilot, men dette var hans første tur som kaptajn. Han var blevet advaret fra Buenos Aires og fra London mod at tage en anden rute, dersom det skulle blive dårligt vejr over Andesbjergene. Den aften, hans maskine forsvandt — tilsyneladende inden for fire minutter — blæste en storm på 45 knob over Andes og El Cristo-passet, over hvilket flyet passerede i sne og skyer. Kl. 17,00 — 41 min. før den sidste meddelelse blev sendt fra flyet — kaldte Cook Santiago radio og fortalte, at han steg til 24.000 fod. — Det er ganske givet, at flyet ikke er fløjet forbi Santiago og faldet ned i Stillehavet, for på det tidspunkt ville det være ude af uvejrsmrådet.

Ombord på Star Dust — da den forsvandt på gådefuld vis — var den engelske konges sendebud. Han havde en hektisk karriere under den anden verdenskrig bag sig — og havde før tilbragt nogen tid i Sydamerika.

— — —

Der var formodninger fremme om sabotage, men intet er nogen sinde blevet fundet, der kan forklare mysteriet om det forsvundne fly: Star Dust, som forsvandt over Sydamerika. Antagelsen af sabotage-teorien forklarer jo heller intet om det kryptiske radiosignal: Stendec, som blev sendt to gange og hørt klart og tydeligt over radioen i lufthavnen i Santiago.

Blev maskinen opsnappet i luften?

Hvis noget sådant skete — da af hvad?

Hvorfor kaster nogle tallerkener sære ting, som slaggeklumper, isblokke o. s. v. ned på jorden? Hvorfor giver de folk, som analyserer disse ting, ikke nogen redegørelse for, hvad de har fundet?

Meningen er sikkert, at vi skal tro på de meget kortfattede notitser i aviserne: at det er noget, der falder fra vore egne maskiner. Det er underligt, eftersom vi har beviser for, at disse ting faldt ned, længe før vore flyvemaskiner blev opfundet. Vi har stærk mistanke om, at de er vigtige spor — og at al dette hemmelighedskræmmeri peger på, at der er nogle folk på højere poster, der er interesseret i, at vi ikke får noget at vide.

Fra ORBIT. Oversætter Florence Petersen

Hvor kommer tyngdekraften fra?

(Ought to be translated).

Tiltrækningssteorien slår ikke til.

Lad os først betragte forholdene på Jorden. Når en sten kastes op i luften, falder den ned igen. Dette er selve reaktionen, og som årsag angiver man meget naturligt, at det skyldes Jordens tiltrækningskraft. Når to genstande placeret i nærheden af hinanden stræber i retning af hinanden, er det også naturligt at mene, at det skyldes en indbyrdes tiltrækningskraft. Men sagen er den, at enten man siger som nu, at tyngdekraften skyldes en tiltrækningskraft fra genstandene selv, eller man siger, at tyngdekraften skyldes et stråletryk udefra imod genstandene, så vil selve reaktionen være den samme i begge tilfælde. Imidlertid hvis en sådan tiltrækningskraft fandtes, måtte den gælde universelt overalt både for atomsystemer, stjernesystemer og mælkevejssystemer. Men her viser der sig vanskeligheder. Videnskaben idag regner ganske vist endnu med, at tiltrækningskraften gælder også her, selv om mange forhold er i modstrid hermed.

Mælkevejssystemerne frastøder hinanden.

Ifølge tiltrækningskraften skulle mælkevejssystemerne tiltrække hinanden og bevæge sig mod hinanden. Men det er en kendt sag, at de i virkeligheden frastøder hinanden og med stor hast bevæger sig bort fra hinanden. Årsagen er, at de under drejningen omkring deres egen akse udslynger en stor del ultraplasmastråler, som trykker de omkringliggende mælkevejssystemer bort.

Solen har ingen tiltrækningskraft.

Med hensyn til stjernesystemer kan vi passende se på vor egen sol. Idag siger man, at Solen tiltrækker Jorden og derved holder den i en bane omkring sig. Men undersøger man forholdene nærmere, viser det sig, at der er noget, der ikke rigtigt stemmer. Det er en velkendt sag, at når en genstand f. eks. en magnet opvarmes, så mister den sin tiltrækning. Hvorledes kan Jorden da blive tiltrukket af Solen, når denne har en temperatur på helt op til 1 million grader Celcius? Der er allerede nogle mennesker, der har forsøgt at besvare dette spørgsmål, og er nået til det

resultat, at Solen må være et koldt legeme. De er nået til denne konklusion ved at fastslå, at når Jorden bliver tiltrukket af Solen, så må denne være kold, da den ellers ingen tiltrækningskraft ville have. Imidlertid er Solens atmosfære virkelig 1 million grader. Der er ingen grund til at tvivle herom, da videnskaben har meget fine spektroskoper til rådighed, hvormed det kan fastslås, hvilken temperatur de grundstoffer har, der lyser. Når man anerkender, at Solen er så varm, har man samtidig erkendt, at den ikke kan have nogen tiltrækningskraft.

2 former for ultraplasm.

Under Solens rotation omkring sin egen akse, udsender den ultraplasmastråler, som frastøder Jorden. Under Jordens rotation udsendes ligeledes ultraplasm, men dog i meget mindre omfang end hos Solen. Imidlertid er tilstrømningen af ultraplasm ude fra verdensrummet ind mod Solen og Jordens centre langt stærkere end udsendelsen af ultraplasm. Det virker nærmest som om Solen og Jorden er et vakuum, som ultraplasmstrålerne forsøger at udfylde. Man kunne tro, at når Solen frastøder Jorden, så ville denne forsvinde ud i verdensrummet, men man må huske på, at den side af Jorden, der vender mod Solen, modtager et svagere ultraplasmtryk fra universet, og følgen bliver da, at Jorden trykkes ned mod Solen, indtil den når det punkt, hvor der er ligevægt mellem universets tryk og Solens og Jordens indbyrdes frastødning. Når ultraplasm kommer strømmende ude fra verdensrummet, optræder det i form af tyngdekraft, men når ultraplasm standser i det indre af stjerner og planeter, optræder det i form af magnetisme. Solpletter, der er magnetiske udladninger, stammer da også fra Solens indre.

Atomer.

Hvis der fandtes en tiltrækningskraft indenfor atomernes verden, så ville alle atomer efterhånden klumpe sig sammen med ganske katastrofale følger. Ganske vist er de enkelte atomer placeret langt fra hinanden, men de støder alligevel ret ofte sammen. Det er især atomernes kerner, der frastøder hinanden. Denne frastødning skyldes det ultraplasm, som de udsender under deres rotation. Hvis alligevel atomkerner tvinges sammen under påvirkning af varme,

da vil deres indbyrdes frastødningskraft blive så stor, at en del af de ganske små partikler (mikroatomer), som atomerne er opbygget af, vil blive stødt bort med en så stor hastighed, at de optræder som lys eller endog som gammastråler. Dette sker under en brint-bombeeksplosion, hvor 4 brintatomer smeltes sammen til 1 heliumatom. Under denne proces frastødes så mange mikroatomer, at heliumatomet er 7 % lettere end de 4 brintatomer, som det er dannet af.

H. L.

The Knoxville Journal,
fredag den 12. februar 1960

Professor Alla Masevich, en russisk satellit-ekspert, sagde i dag, at hun tvivlede på, at den uidentificerede satellit, der kredser om jorden i en bane over polerne, er af russisk oprindelse. Jeg har intet hørt om dette, oplyste hun overfor journalisterne. Uden mere pålidelige efterretninger ville jeg end ikke gøre et forsøg på at gætte, hvorfra den stammer.

Professor Masevich, der er på studierejse, fortalte, at de tidligere russiske satellitter blev opsendt i bane, der holdt sig klar af polerne, fordi man med en bane, der ikke gik over polerne, havde større chancer for at efterspore den med optiske- og radioteleskoper.

Hvis det var noget i retning af en satellit, ville jeg antagelig have vidst det, sagde hun, men efterretningerne i aviserne er det første, jeg har hørt om det.

Biskop Otto Vikings bog udkommer 1. december. Prisen er ved fremtidige bestillinger 20,00 kr.

„Omtrent 30.000 øjenvidner har set UFO'er“, erklærer den kendte professor Hermann Oberth, og professor Wernher von Braun tilføjer: „Hvorfor skulle det være umuligt, at væsener fra andre stjerner var os overlegne i videnskabelig henseende“. — Dette er også general Chassin's mening. Han er i øvrigt blevet betroet luftforsvaret af Central-Europa (OTN).

Er de også „utroværdige fantastier“ således som Adamski?

UFO-NYT I 1962

Vi beder indtrængende vore abonnenter om snarest at forny deres abonnement.

Oplaget pr. 1. januar 1962 vil blive bestemt af, hvor mange fornyede abonnenter vi har pr. 15. december 1961. Dette kan medføre, at De, hvis De venter med at forny Deres abonnement til senere, risikerer ikke at kunne få januar nummeret.

Vi opfordrer læsere, som køber UFO-NYT i løssalg, til at tegne abonnement allersnarest, hvis De vil være sikker på at få bladet fra januar.

Bladet vil stadig kunne fås i løssalg, men der vil ikke blive trykt flere eksemplarer, end vi med sikkerhed ved, vi kan sælge.

Vi er ikke enestående!

Det er sagt, at „I begyndelsen var ordet“ — men i virkeligheden var det to ord „brint-gas“ — i henhold til Harlow Shapley, professor emeritus i astronomi ved Harvard University. Akkurat som Darwin for et århundrede siden indførte den biologiske udviklingside, har moderne videnskab fremført ideen om fysisk udvikling. Ved hjælp af de originale brintatomer og universielle fysiske love, kan det påvises, at liv er opstået uden mirakler eller overnaturlige indgreb.

Shapley, hvis forskning har anbragt vor sol ude i kanten af vor galakse, besvarede spørgsmålet, om der fandtes planeter svarende til vor jord med et kraftigt: Ja!

Astronomerne har fastsat antallet af stjerner til mere end hundrede tusinde millioner milliarder, og et meget nøgternt skøn fastsætter antallet af planeter, som er egnede for liv, til ti milliarder. Den tanke, at vi er enestående, fordi vi svinger rundt om en lille gennemsnitsstjerne mellem milliarder andre, som er

magen til, er en latterlig antagelse. Livet er så stort som selve rummet.

Shapley nævnede nyere forsøg med elektriske ladninger i gasarter, som kunne frembringe aminosyrer (livets byggesten), der skulle understøtte den teori, at vi er resultatet af forbindelsen mellem temmelig kvalmende gasarter og diverse lynnedslag. Idet han vender sig mod etiken, efterlyser Shapley en nyvurdering af vore religioner med deres begrænsede udsyn, idet han siger, at religioner og filosofiretninger, som er geocentriske eller antropocentriske, må betragtes som forsteninger.

Et varieret plante- og dyreliv eksisterede her på jorden, før der overhovedet opstod noget, der lignede mennesket, sagde Shapley, der undrede sig over, „hvad der egentlig ville være sket, hvis naturen havde sprunget Homo Sapiens over“. Vi har gjort meget lidt til at ændre det virkelige udseende af vor klode, sådan som den vil kunne ses fra planeten Mars. Vi er væsner med ret svage hjerner, og hvis opfattelses-evne overgås selv af dyr på vor egen klode.

Shapley, som af Stanley Wyatt, professor i astronomi, er betegnet som „een af de mest eminente astronomer på denne klode — eller på nogen anden“, fortsatte med at stille to endnu ubesvarede spørgsmål: Hvorfra kom de oprindelige brintatomer i universet, og hvad gav mennesket den tanke at stille et sådant spørgsmål?

Der samler sig megen mystik omkring de fremmede rumskibes besøg i vor atmosfære. Til tider virker manglen på fornuftige svar herpå ganske forvirrende for mange mennesker og kan til tider ligefrem føre til en psykisk belastning. I et fortvivlet forsøg paa at finde svaret begynder nogle at godtage alt, hvad de læser og hører om de fremmede fartøjer.

Der findes vel hundrede bøger om emnet, og mange er skrevet af mennesker, som hævder, at de har haft kontakt med de rejsende i fartøjerne fra de ydre rum. 90 pct. af kontaktbøgerne indeholder oplysninger, som forfatterne hævder kommer direkte fra rummenneskene. Oplysningerne er saa fantastiske og latterlige, at det er et mysterium i sig selv, hvorledes nogen udgiver overhovedet vil trykke det — for ikke at tale om, at nogen vil tro dem. Og dog er der tusinder af mennesker, som tror paa det, fordi

dette er noget, som tiltaler dem i form af et antageligt svar på deres spørgsmål.

For at tage et eksempel har spørgsmålet om, hvorfor de fremmede er her, ført til offentliggørelse af et helt vognlæs forskellige svar — allesammen med sukkerovertræk. De, som tror på disse historier, accepterer blindt sådanne svar: De fremmede er her for at frelse os fra krig ved at standse den, før den kommer igang — — De fremmede er her for at frelse os fra de store jordskælv, som skal gå forud for en stor forandring i vor klodes topografi.

At 31.000 amerikanere faldt i den koreanske krig, eliminerer drømmen om „ingen krig“, selv om der blev set et stort antal rumfartøjer over den koreanske krigsskueplads. De fremmede har ikke gjort noget forsøg på at evakuere områder, som de tilsyneladende vidste, ville blive ramt af et voldsomt jordskælv. Tabet af menneskeliv ved de sidste jordskælv i Iran, Nordafrika, Chile og i staten Montana (USA) ville næppe give støtte til de såkaldte budskaber fra væsner fra andre planeter, og at de ville frelse enhver fra sådan en skrækelig skæbne, selv om alle de berørte områder meldte om rumskibsvirksomhed, før jordskælvne satte ind. Til dato er der ikke så meget som skyggen af et bevis til støtte for den teori, at de fremmede er her for at redde os fra nogetsomhelst. Derimod er der uhyre meget, som peger henimod, at de er her på en „forsvars“-opgave.

Det synes, som om de vil lade os føre vore krige lige så længe, som de ikke truer kloden. Deres interesse i jordskælvne kunne antyde, at de er interesseret i stabiliteten af vor klode, som er i kredsløb med andre planeter — muligvis de fremmedes hjemsteder.

Når alt kommer til alt, hvordan ville De føle Dem tilpas, hvis planeten Mars gik i opløsning, og resterne begyndte at falde ned på den stakkels gamle jord?

De, som frembringer fantastiske historier om de flyvende tallerkener, er med til at føre tusinder af gode mennesker bag lyset. En skønne dag vil de, der tror på dette opspind møde sandheden — og hvad så?

Vær dog ganske rolig, de fremmede er her for at tage et hvilket som helst nødvendigt skridt for at forhindre, at vi bringer *dem* i fare.

Er De blevet medlem af SUFOI?
Hvis ikke så gør alvor af det nu!
Det koster 9 kr. pr. kvartal - incl.
UFO:NYT.

Skriv allerede i dag efter optagelsesbetingelser hos:

S U F O I - S E K R E T A R I A T

Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260
København, Kastrup.

STØTTEFONDEN

Tidligere indkommet	543,15 kr.
Indtægt på nåle	24,50 kr.
„Per“	10,00 kr.
E. Pfeiffer, Gentofte	10,00 kr.
J. O., Randers	8,00 kr.
S. P., Struer	1,00 kr.
A. H., Vejle... ..	1,00 kr.
C. A., Korsør	5,50 kr.
I alt	603,15 kr.

Vi kan fortsat levere billedbånd med teksthæfter.

Adamskiserien 11 billeder 5 kr.
Foredragsserien 48 billeder 50 kr.
Bestilling hos sekretariatet eller i Vojens.

Gruppeliste fortsat

Espergærde: Alfr. S. Hansen, Lindevej 29, tlf. 948.
Frederikssund: N. C. Tranberg Beier, Tværstræde 16.
Nakskov: E. Hansen, Holleby, tlf. 527.

KØBENHAVN:

Brede: Finn Madsen, Lystoftevej 20 b, Brede, Lyngby, tlf. 87 83 60.
Dragør: L. P. Bendtzon Jørgensen, Peter Petersen Alle 36, tlf. Dr. 115
Frederiksberg: Finn Laustsen Toft, Dalgas Blv. 91, I, tlf. Fasan 211.
Frederiksberg II: Karl Hansen, H. Ibsensvej 29 A, Kbhv. V, tlf. VE 9415.
Gentofte: B. Brandt, Ermelundsvej 109, Gentofte, tlf. GE 1490.

Gentofte II: H. Olrik, Agertoften 9, Gentofte, tlf. GE 5314.
Glostrup: H. Jørgensen, Diget 5, Glostrup, telefon 01 961303.
Kastrup I: Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260, tlf. 01 50 05 22.
Kastrup II: I. Larsen, Soldugsvej 17.
Nyboder: S. Olsen, Sct. Paulsgade 14, Kbh. K.
Sundby I: Aage Müller Christensen, Backersvej 67 Kbh. S., tlf. SU 9525.
Sundby II: Stanislaw A. Slonina, Frederikshøj alle 6.
Vesterbro: H. Heiden, Flensborggade 32, I, Kbh. V, tlf. 918 v.
Østerbro: H. Nielsen, Kildevældsgade 69¹, tlf. Ry. 3643.

Kontaktpersoner pr. 1. juli 1961

JYLLAND:

Brovst: N. Stampe, tlf. 200.
Børkop: K. Sørensen, Overgade 18.
Haderslev: G. Stoltenborg, Hjortebrovej 32, tlf. 045 24454.
Nykøbing Mors: I. Jessen, Nørrebro 60.
Roslev: F. Kristensen, Box 8, Roslev, tlf. Durup 172.
Rødding, Sdr. Jylland: T. Lau, Radiohuset, Rødding, telefon 048 41517.
Samsø: N. K. Fokdal, Kolby Skole.
Skive: K. O. Madsen, Højlandsvej 15, tlf. 1583.
Struer: S. P. Christensen, Jernbanegade 4, Struer.
Svenstrup, Als: A. M. Struck, tlf. 120.
Sød: A. Gasenzer, Sød, Tønder.
Østbirk: A. Andersen, Urupskov.

FYN og LANGE LAND:

Nyborg: K. A. Balsløv, M. Rasmussensgade 15.
Odense: G. R. Nielsen, Søgaardsvej 11, Næsby, tlf. 09 11 99 20.
Rudkøbing: P. Bønnelykke, Strandbakken 12 tlf. 51 17 22.

SJÆLLAND:

Bidstrup: K. E. Nielsen, Skovgaardspark 11, Hedeusene: S. Larsen, Pilevej 2, Fløng.
Holbæk: H. Lehmann, Mosevang 29.
Horslunde: Lyng Petersen, Højevej.
Lou: M. Larsen, Vilbanehøj.
Roskilde: E. S. Petersen, Gl. Landevej 26, Roskilde.
Stevns: K. Hansen, Kræmmergaarden, St. Heddinge.
St. Merløse: S. Jensen, St. Taastrup pr. St. Merløse.

KØBENHAVN:

Ballerup: J. Trap, Damtoften 17.
Nyhavn: A. Bak-Sørensen, Sømandshjemmet, Nyhavn 22.
Rødovre: E. Arndt, Lucernevej 123, Vanløse.
Sortedam: K. Tandrup Christensen, Gammeltoftsgade 8, Kbhv. K.

Monguzzi billede nr. 4.

Se teksten side 179 i »UFO-NYT« - September 1961.